

Zitting 1970-1971 - 11 067

Wijziging van de Warenwet (Stb. 1935, 793)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Door de bestaande regeling in de Warenwet (*Stb.* 1935, 793) inzake de monsterneming kan de door ondergetekenden beoogde specialisatie van het laboratoriumonderzoek van waren thans onvoldoende tot haar recht komen.

Met betrekking tot de monsterneming van waren door opsporingsambtenaren bepaalt de Warenwet (*Stb.* 1935, 793), dat het monster moet worden toegezonden aan het laboratorium van de keuringsdienst binnen welks gebied de opsporingsambtenaar het monster heeft genomen en in dat laboratorium moet worden onderzocht (artikelen 23 en 24). Dit heeft tot gevolg, dat het laboratorium van elk van de zestien keuringsdiensten in staat moet zijn het noodzakelijke onderzoek volledig zelf te verrichten.

De ondergetekenden achten het gewenst in de wet de mogelijkheid te openen, dat een keuringsdienst een bepaald onderzoek of een deel van een onderzoek door een laboratorium van een andere keuringsdienst of van bijvoorbeeld het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid laat verrichten. Door deze mogelijkheid zal kunnen worden bereikt, dat bepaalde onderzoeken zo veel mogelijk op enkele plaatsen worden gecentraliseerd. Gezien de zeer grote investeringen, welke een moderne volledige apparatuur meebrengt, zal een zodanige specialisatie kostenbesparend kunnen werken en buitendien de volledigheid en nauwkeurigheid van het onderzoek kunnen bevorderen.

De in de artikelen 23 en 24 aangebrachte wijzigingen beogen nu de beletselen voor het gebruik maken van gespecialiseerde laboratoria weg te nemen. Zo vervalt de in artikel 23, eerste lid, neergelegde verplichting, dat genomen monsters moeten worden onderzocht in het laboratorium van de keuringsdienst in welks gebied die monsters genomen zijn. Door de toevoeging van drie nieuwe volzinnen aan het eerste lid van artikel 23 wordt de gang van zaken zo, dat monsters in beginsel in het laboratorium van de keuringsdienst in welks gebied zij genomen zijn, worden onderzocht, doch dat het hoofd van de betrokken keuringsdienst kan verzoeken, dat dit geheel of ten dele in een ander laboratorium zal geschieden dat voor een dergelijk onderzoek bijzonder is toegerust. Ten einde een uniforme gedragslijn binnen het gebied van een keuringsdienst te waar-

borgen, is het gewenst, dat de beslissing omtrent het al of niet uitlokken van een strafvervolgning naar aanleiding van de uitkomst van het laboratoriumonderzoek ook bij uitbesteding van het onderzoek blijft voorbehouden aan het hoofd van de keuringsdienst, binnen welks gebied het monster is genomen. Ten einde de beslissing te kunnen nemen zal bedoeld hoofd van de keuringsdienst over de uitkomst van het uitbestede onderzoek moeten beschikken. In verband hiermede is in de voorgestelde wijziging van artikel 23, eerste lid, van de Warenwet de verplichting opgenomen voor het hoofd van het laboratorium, dat op verzoek een onderzoek van het monster verricht, de uitkomst van dit onderzoek onverwijld ter kennis te brengen aan het hoofd van de keuringsdienst, dat het verzoek heeft gedaan. Wellicht ten overvloede zij nog vermeld, dat de kosten, welke het gevolg zijn van het uitbesteden van een onderzoek bij een ander laboratorium, volledig voor rekening van de keuringsdienst blijven binnen welks gebied de monsterneming heeft plaatsgevonden.

Volgens de bestaande tekst van het eerste lid van artikel 23 moeten de genomen monsters worden toegezonden aan het laboratorium van de keuringsdienst. Daar het laboratorium een onderdeel vormt van de keuringsdienst, is de redactie zodanig gewijzigd, dat de toezending moet geschieden aan de keuringsdienst.

Aan de wijzigingen, die in artikel 23, eerste lid, zijn voorgesteld, is de redactie van artikel 24 aangepast.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

R. J. H. KRUISINGA.

De Minister van Landbouw en Visserij,

P. J. LARDINOIS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

L. J. M. VAN SON.